

[Ingerlise Koefoed]

Først nu, hvor flaskehalsproblemer forhindrer nye aktiviteter og nye arbejdspladser, får man øje på behovet for en livslang uddannelse. Den har der ellers været talt om siden 1960'erne.

Miljøforskning, penge til teknologiforsøg, bioteknologisk forskning, alt det kommer haltende langt bag efter udviklingen og med meget få bevillinger i halen. Den måske vigtigste forskning, forskningen i menneskets reaktioner på det nye samfund og dets mulighed for at fungere som den, der behersker udviklingen, og ikke den, der lader sig beherske af den, drosler man ned sammen med den øvrige humanioraforskning, som skulle være vores middel til etisk, filosofisk og praktisk at klare alle de nye og af og til skræmmende udfordringer, vi stilles over for.

SF er mange gange blevet beskyldt for at love vælgerne guld og grønne skove, og lad mig så for hr. Collets skyld sige, at når jeg nu kommer ind på noget af det, vi gerne vil love, så lover vi ikke at gøre det hele på én gang.

Guldet hos os vil være forbeholdt de dårligst stillede til social og menneskelig genopretning, til regulering af dagpengesatser og til imødegåelse af det konstaterede reallønsfald hos en del af de offentligt ansatte.

Det grønne, eller skal vi sige det blødere, betyder nedsat daglig arbejdstid, så der bliver plads til flere på arbejdsmarkedet og mere tid til, at børn kan være sammen med voksne, der har tid og kræfter til at være sammen med dem; omstilling til en produktion, der ikke ødelægger miljøet, f.eks. omfattende satsning på økologisk landbrug, anderledes energipolitik med alternativ energiudvikling øverst på arbejdsplanen. Så får vi samtidig flere i arbejde og sparer på valutaen til indkøb af energi, flere og bedre boliger, både til familier og til unge, med plads til grønne områder, leg, idræt, fælles aktiviteter for børn og voksne; udvikling af den kollektive trafik, så den ikke længere fungerer så dyrt og uregelmæssigt, at den nærmere fremmer privatbilismen; en trafikplanlægning, der sætter hensynet til fodgængere og blød trafik højest.

Et af denne regerings ledeord har været modernisering af den offentlige sektor. Moderniseringen har bestået i en budgetreform, der gør det næsten umuligt inden for de små ministerområder som f.eks. Kulturministeriet

at komme igennem med nye tanker og ideer, fordi man derved vil ramme andre ting, der er lige så vigtige og lige så væsentlige emner for opprioritering som det nyeste nye. Tingene står i fare for at stagnere.

Modernisering betyder også opprioritering af lederstillinger og lederuddannelse med store lønforskelle og betydelige uddannelseskløfter til følge. Det betyder indtægtsdækkede ydelser, et ideologisk flip, som ikke giver mange penge i kassen. Det betyder megen tale om at erstatte gratisprincippet med et brugerbetalingsprincip, og det betyder en omstilling til ny teknologi i et håb om at kunne spare personale ved hjælp af teknologien.

En bedre betjening af den offentlige sektors brugere er blevet anført som et af målene for modernisering, men det er nok et ubesvaret spørgsmål, om brugere af f.eks. den kollektive trafik har opdaget denne bedre service i deres daglige tilværelse.

SFs svar på den borgerlige regerings planer for den offentlige sektor er ikke, at den skal blive ved at være, som den altid har været. Den offentlige sektor skal naturligvis ændres, den skal effektiviseres og afbureaukratiseres. Den skal i samarbejde med de ansatte foretage en omfattende demokratisering af de offentlige arbejdspladser. De ansatte skal have afgørende indflydelse på indførelsen af ny teknologi, på ledelse og fordeling af arbejdet, på ansættelser og afskedigelser. Den offentlige sektor skal indgå i offentlig produktion og i et samarbejde med den private sektor om udvikling af nye systemer, nye produkter, som kan erstatte import eller indgå som en fornyende del af eksporten.

Omstillingerne og hele den teknologiske udvikling kræver uddannelse, uddannelse og atter uddannelse. SF vil derfor sætte meget ind på at få gennemført den reform for betalt frihed til uddannelse, som står på vores program. Den skal først og fremmest sikre de dårligst uddannede mulighed for at følge med og give dem ret til at beholde deres arbejde, også under nye og ændrede arbejdsforhold.

Der indgår mange andre ting i SFs program for det kommende arbejderflertal, og jeg kan naturligvis ikke nå at komme ind på dem alle sammen her. Jeg vil til sidst kun nævne det meget vigtige punkt, der hedder decentralisering og selvforvaltning. Som den